ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 15ης Ιανουαρίου 2002 *

Στην υπόθεση C-196/01,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H. Støvlbaek και την J. Adda, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον N. Mackel, και στη συνέχεια από τον J. Faltz,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78, σ. 32), και με την απόφαση 94/3/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για τη θέσπιση καταλόγου αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442 (ΕΕ 1994, L 5, σ. 15),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, L. Sevón (εισηγητή) και M. Wathelet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Léger
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 13ης Δεκεμβρίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8 Μαΐου 2001, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζήτησε να αναγνωριστεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78, σ. 32, στο εξής: οδηγία 75/442), και με την απόφαση 94/3/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για τη θέσπιση καταλόγου αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442 (ΕΕ 1994, L 5, σ. 15).

2 Το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442 ορίζει:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοείται ως:

α) "απόβλητο": κάθε ουσία ή αντικείμενο που εμπίπτει στις κατηγορίες του παραρτήματος Ι και το οποίο ο κάτοχός του απορρίπτει ή προτίθεται ή υποχρεούται να απορρίψει.

Η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18, καταρτίζει, όχι αργότερα από την 1η Απριλίου 1993, κατάλογο των αποβλήτων των κατηγοριών που περιλαμβάνει το παράρτημα Ι. Ο κατάλογος αυτός θα επανεξετάζεται τακτικά και, εν ανάγκη, θα αναθεωρείται σύμφωνα με την ίδια διαδικασία.»

3 Ο κατάλογος στον οποίο αναφέρεται η τελευταία αυτή διάταξη καταρτίστηκε από την Επιτροπή με την απόφαση 94/3 και με την ονομασία «Ευρωπαϊκός κατάλογος αποβλήτων» (στο εξής: ΕΚΑ). Κατά το σημείο 5 της προκαταρκτικής σημείωσης του παραρτήματος της απόφασης αυτής:

«Ο ΕΚΑ πρόκειται να αποτελέσει ονοματολογία αναφοράς, παρέχοντας κοινή για όλη την Κοινότητα ορολογία, με σκοπό την αποτελεσματικότερη διαχείριση των αποβλήτων. [...]»

4 Ο ΕΚΑ ενσωματώθηκε στο λουξεμβουργιανό δίκαιο με την εγκύκλιο του Υπουργού Περιβάλλοντος της 20ής Νοεμβρίου 1998 περί ονοματολογίας των αποβλήτων (*Mémorial* A 1998, σ. 2548). Κατά το σημείο 1, πρώτο εδάφιο, της εγκυκλίου αυτής:

«Η παρούσα εγκύκλιος έχει διπλό σκοπό

— θεσπίζει λουξεμβουργιανή ονοματολογία των αποβλήτων

— περιλαμβάνει τον ευρωπαϊκό κατάλογο αποβλήτων (ΕΚΑ).»

5 Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 226, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, η Επιτροπή, αφού έδωσε στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου την ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, απηύθυνε αιτιολογημένη γνώμη σ' αυτό το κράτος μέλος και το κάλεσε να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την οδηγία εντός δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της αιτιολογημένης γνώμης. Δεδομένου ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν ενήργησε σύμφωνα με την αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

6 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442 και της απόφασης 94/3, αφενός, διότι ενσωμάτωσε τον ΕΚΑ στο εσωτερικό δίκαιο με υπουργική εγκύκλιο η οποία δεσμεύει μεν τη διοίκηση, πλην όμως δεν είναι δεσμευτική έναντι των τρίτων, και, αφετέρου, διότι θέσπισε, παράλληλα με την εισαγωγή του ΕΚΑ, μια ονοματολογία καθαρά λουξεμβουργιανή, που διαφέρει από τον ΕΚΑ και έχει ως αποτέλεσμα ότι αποκλείει τη χρήση του καταλόγου αυτού για μεγάλο αριθμό πράξεων στις οποίες λαμβάνεται υπόψη η κατάταξη των αποβλήτων.

7 Η Κυβέρνηση του Λουξεμβούργου δεν αμφισβητεί τα αιτήματα της Επιτροπής, αλλά παρατηρεί ότι προβλέπεται να τεθεί σε ισχύ ένας κανονισμός την 1η Ιανουαρίου 2002 που θα εξασφαλίζει την πλήρη και πιστή χρησιμοποίηση του ΕΚΑ.

8 Κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή παρουσιάζεται κατά τη λήξη της προθεσμίας που έταξε η αιτιολογημένη γνώμη και οι μεταβολές που επέρχονται στη συνέχεια δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 13ης Ιουλίου 2000, C-261/98, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, Συλλογή 2000, σ. I-5905, σκέψη 25).

9 Δεδομένου ότι η Κυβέρνηση του Λουξεμβούργου δεν αμφισβητεί ότι δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442 και προς την απόφαση 94/3, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

10 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442 και από την απόφαση 94/3.

Επί των δικαστικών εξόδων

11 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου ηττήθηκε, η δε Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, και με την απόφαση 94/3/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για τη θέσπιση καταλόγου αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442.**

2) **Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.**

Jann Sevón Wathelet

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Ιανουαρίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος

P. Jann